

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 1 czerwca 2008 r.

(¹) Dz.U. L 396, s. 855.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 25 lutego 2010 r. — Lidl & Companhia przeciwko Fazenda Pública

(Sprawa C-106/10)

(2010/C 113/49)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lidl & Companhia

Strona pozwana: Fazenda Pública

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 78 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy 2006/112/WE (¹), w związku z art. 79 akapit pierwszy lit. c) tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by w ramach wewnątrzspółnotowych transakcji nabycia do podstawy opodatkowania podatkiem VAT wliczana była kwota podatku od pojazdów, ustanowionego w ustawie nr 22-A/2007 z dnia 29 czerwca?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 1 marca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-111/10)

(2010/C 113/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci, L. Flynn, B. Stromsky, A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 16 grudnia 2009 r. w sprawie przyznania przez władze Republiki Litewskiej pomocy państwa na zakup państwowych gruntów rolnych w okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. (¹);
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Przyjmując zaskarżoną decyzję, Rada uchyliła decyzję Komisji wynikającą z wniosków dotyczących właściwych środków zawartych w pkt 196 Wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnym i leśnym na lata 2007–2013 (²) (zwanych dalej „wytycznymi rolnymi 2007”) i z ich bezwarunkowego przyjęcia przez Litwę, zobowiązującą tę ostatnią do zakończenia istniejącego programu pomocy dotyczącego zakupu państwowych gruntów rolnych najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r. Pod pozorem wyjątkowych okoliczności Rada zezwoliła Litwie na utrzymanie tego programu do czasu wygaśnięcia wytycznych rolnych 2007 w dniu 31 grudnia 2010 r. Okoliczności przywołane przez Radę jako uzasadnienie jej decyzji w oczywisty sposób nie stanowią wyjątkowych okoliczności uzasadniających powziętą decyzję i nie uwzględniają decyzji Komisji w sprawie tego programu.
- 2) Komisja podnosi cztery zarzuty na poparcie swojej skargi o stwierdzenie nieważności:

Po pierwsze, zdaniem Komisji Rada nie była uprawniona do działania na podstawie art. 108 ust. 2 akapit trzeci TFUE, ponieważ pomoc, na którą zezwoliła, była to pomoc istniejąca, którą Litwa, przyjmując wnioski Komisji w sprawie właściwych środków, zobowiązała się zakończyć do końca 2009 r.

Po drugie, Komisja twierdzi, że Rada przekroczyła swoje kompetencje próbując pozbawić znaczenia stwierdzenie, że środki pomocowe, które Litwa miała prawo utrzymać do końca 2009 r., ale nie dłużej, mogą zostać utrzymane do 2013 r.

Po trzecie, zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem zasady lojalnej współpracy, która dotyczy państw członkowskich a także współpracy między instytucjami. Swoją decyzją Rada zwolniła Litwę z obowiązku współpracy z Komisją w odniesieniu do właściwych środków przyjętych przez to państwo członkowskie w zakresie istniejącej pomocy na zakup państwowych gruntów rolnych w ramach współpracy ustanowionej w art. 108 ust. 1 TFUE.

Wreszcie, Komisja uważa, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie, w zakresie, w jakim uznała, że istnieją wyjątkowe okoliczności uzasadniające przyjęcie dozwolonego przez nią środka. Komisja wskazuje, że jeżeli istnieją jakieś wyjątkowe okoliczności, zaskarżona decyzja zezwala na pomoc, która nie może zaradzić tym wyjątkowym okolicznościom lub wykracza poza to, co niezbędne aby im zaradzić, z naruszeniem zasady proporcjonalności.

(¹) 2009/983/UE, Dz.U. L 338, s. 93

(²) Dz.U. 2006 C 319, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België (Belgia) w dniu 1 marca 2010 r. — Procureur-Generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen przeciwko Zaza Retail BV (Phillippe i Cécile Noelmans jako syndycy Zaza Retail BV (Belgia)), interwenient strony pozwanej: Zaza Retail BV (Manon Cordewener jako syndyk Zaza Retail BV (Niderlandy))

(Sprawa C-112/10)

(2010/C 113/51)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Procureur-Generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen

Strona pozwana: Zaza Retail BV [Phillippe i Cécile Noelmans jako syndycy Zaza Retail BV (Belgia)]

Interwenient: Zaza Retail BV [Manon Cordewener jako syndyk Zaza Retail BV (Niderlandy)]

Pytania prejudycjalne

1) Czy pojęcie „wymagania przewidziane” w art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia upadłościowego (¹) obejmuje także wymagania, które dotyczą cechy koniecznej dla złożenia wniosku

o wszczęcie postępowania upadłościowego lub koniecznego w tym celu interesu osoby — jak prokuratury innego państwa członkowskiego, czy też wymagania te dotyczą tylko materialnych przesłanek wszczęcia i przeprowadzenia tego postępowania?

2) Czy pojęcie „wierzyciel” w art. 3 ust. 4 lit. b) rozporządzenia upadłościowego może być interpretowane szeroko w ten sposób, że także organ krajowy, który na podstawie prawa państwa członkowskiego, do którego przynależy, jest właściwy do złożenia wniosku o wszczęcie postępowania upadłościowego i występuje w interesie ogólnym oraz jako przedstawiciel ogółu wierzycieli, w niniejszej sprawie może skutecznie złożyć wniosek o wszczęcie ubocznego postępowania upadłościowego na podstawie art. 3 ust. 4 lit. b) rozporządzenia upadłościowego?

3) Jeśli pojęcie „wierzyciel” obejmuje także organ krajowy, który jest właściwy do złożenia wniosku o wszczęcie postępowania upadłościowego, to czy dla zastosowania art. 3 ust. 4 lit. b) rozporządzenia upadłościowego konieczne jest, aby ten organ krajowy wykazał, iż działa w interesie wierzycieli posiadających miejsce zamieszkania, siedzibę lub miejsce zwykłego pobytu w państwie tego organu krajowego?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 160, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luksemburg) w dniu 3 marca 2010 r. — Państwo Wielkiego Księstwa Luksemburga, Administration de l'enregistrement et des domaines przeciwko Pierrowi Feltgenowi (zarządcy masy upadłości Bacino Charter Company SA), Bacino Charter Company SA

(Sprawa C-116/10)

(2010/C 113/52)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg